

като се умножиха и два та предѣли на първо то съ тѣже число, 8.

145. Во всѣка аналогія сѣмма та на два та първы е споредъ вторша, каквѣто сѣмма та на два та послѣдни споредъ четвъртша: илѣ разносттата на два та първы е споредъ вторша, каквѣто разносттата на два та послѣдни споредъ четвъртша; н. п.

Отъ тѣа аналогія $9 : 3 = 12 : 4$.

бѣва $(9 \div 3) : 3 = (12 \div 4) : 4$.

Защо то частни те числа и на едно то и на друго то слово нарастнаха съ по единица, и слѣдователно са пакъ равни.

Отъ истата бѣва и тѣа $(9 - 3) : 3 = (12 - 4) : 4$

Защо то тѣка се умалиха частни те числа съ по единица, и слѣдователно са подобно равни.

146. Ако премѣстиме двѣ та сѣдни на главна та аналогія, и направиме послѣ исто то дѣйство, ще найдемъ тѣа $(9 \div 12) : 12 = (3 \div 4) : 4$, на коѣто ако премѣстиме сѣдните, добѣваме тѣа аналогія $(9 \div 12) : (3 \div 4) = 12 : 4$; и ако сравниме тѣа съ главна та аналогія, глѣдаме че, сѣмма та на предидущи те е споредъ сѣмма та на послѣдующи те, като единъ предидущъ споредъ послѣдующа мѣ. Истимъ образомъ се доказва, че разносттата на предидущи те е споредъ разносттата на послѣдующи те, като единъ предидущий споредъ послѣдующа мѣ. Ако ли имаме пѣвече равни слова, н. п.

$8 : 4 = 6 : 3 = 20 : 10 = 4 : 2 = 12 : 6$

Истимъ образомъ можемъ да докажемъ, че